

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့် ရှေ့တွင်

ဦးမြင့်သန်းပါ ၅
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်
စက်တင်ဘာလ
၂၀ ရက်

စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန်လျှောက်ထားခြင်း၊ စာချွန်တော်
အမိန့်လျှောက်ထားလွှာများကို ကြားနာရာတွင် အယူခံ
စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်
အာဏာကို သုံးစွဲ၍ သုံးသပ်ဝေဖန်မည်မဟုတ်ခြင်း၊
လက်အောက်ခံတရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်ကိစ္စကိုစီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းအား စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်
ဖက်မည်မဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က စာချွန်တော်
အမိန့်တောင်းခံသည့် လျှောက်ထားလွှာများကို ကြားနာရာတွင် အမိန့်ချမှတ်
သည့် တရားရုံးက လျှောက်ထားသူတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေအရ ပြစ်မှု
ထင်ရှားစီရင်ထားသည့်အမိန့်အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
အယူခံစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို
သုံးစွဲ၍ သုံးသပ်ဝေဖန်ခြင်းမပြုပေ။ ထိုရုံးများက ချမှတ်သောအမိန့်သည်

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁

ဦးမြင့်သန်း ပါ ၅
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မှားယွင်းချွတ်ချော်နေပါက လျှောက်ထားသူတို့သည် ဥပဒေကခွင့်ပြုသည့် အတိုင်း အထက်တရားရုံးများသို့ အယူခံဝင်ရန် သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက် ထားရန်ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ စာချွန် တော်အမိန့်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းခံရာတွင် လက်အောက်ခံ တရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်ကိစ္စကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအား စာချွန်တော် အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးအောင်နိုင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

✎ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၀၃ တွင် အမှတ်(၂)လျှောက်ထားခံရသူ ဦးမြင့်တိုးက လျှောက်ထားသူများ ဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သန်းပါ ၅ ဦးတို့အပေါ် ဥပဒေအရအရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုရာ တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇/ ၅၀၆ အရအရေးယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် တရားရုံးက ဦးမြင့်သန်းပါ ၅ ဦး တို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇ အရ ငွေဒဏ် ကျပ် ၅၀၀ စီပေးဆောင် စေရန်နှင့် မဆောင်က ထောင်ဒဏ် ၁၅ ရက်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်သော် လည်း တရားလို၏ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂(၁) အရလျှောက် ထားချက်ကို ခွင့်မပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် အမှတ် (၂)လျှောက်ထားခံရသူမှ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားသူများက ၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်

မူအမှတ် ၁၀၀ ဖြင့်လည်းကောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် သို့ ပြင်ဆင်မှုများ အသီးသီးတက်ရောက်ခဲ့ရာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်မှ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇/၂၀၁၁ တွင် ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ် တရားရုံးမှ လျှောက်ထားသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇ အရ ဒဏ်ငွေ ကျပ် ၅၀၀ စီပေးဆောင်စေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး တရားလိုက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂(၁)အရ လျှောက်ထား ချက်ကို ခွင့်မပြုသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂(၃) အရ မူလရုံးတရားလို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရသည့် မန္တလေးမြို့၊ ပြည်ကြီး တံခွန်မြို့နယ်၊ (စ)ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ်(တတ-၈/၂၇) မြေကွက်ကို မူလရုံးတရားခံများမှ တရားလိုသို့လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ်သည်။ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၀/၂၀၁၁ ကိုမူပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူများက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်မှ ချမှတ် သည့် စီရင်ချက်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးမြင့်တိုးကသော်လည်းကောင်း၊ အခြားသူ တစ်ဦးဦးကသော်လည်းကောင်း အချင်းဖြစ်ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်၊ (စ) ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ်(တတ-၈/၂၇) မြေကွက်နှင့်ပတ်သက်သရွေ့ ဦးမြင့်သန်းမိသားစုအပေါ် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုလုပ်စေရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် ထာဝစဉ်တားမြစ်သည့် စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပေးရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးမြင့်သန်း ပါ ၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူများ၏ရှေ့နေက ၅-၆-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်စိုးသည် ဦးမြင့်သန်းတို့မိသားစုမရှိခိုက် နေအိမ်သော့ဖျက်ဆီးဝင် ရောက်ပြီး ပရိဘောဂများကို ရောင်းစားပစ်ကာ အချင်းဖြစ်နေအိမ်အတွင်း

ဦးမြင့်သန်း ပါ ၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၀-၇-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင် ဦးမြင့်သန်းမိသားစုမှ အချင်းဖြစ်အိမ်သို့ ပြန်လည်နေထိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဦးမြင့်သန်း၏သမီး ၃ ဦးအပေါ် ဦးအောင်စိုးက ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၉၃/၂၀၀၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇/၄၂၇/၅၀၆ ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သော်လည်း တရားခံများကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၁)အရ တရားရှင်လွတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇/၄၂၇/၅၀၆ အရ စွဲဆိုထားသောအမှုဖြစ်၍ သမ္မာန်မှုဖြစ်ကြောင်း၊ သမ္မာန်မှုကို ဝရမ်းမှုအဖြစ် စစ်ဆေးခဲ့ပြီး တရားခံများကို တရားရှင်လွတ်သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေသဘောအရ တရားသေလွတ်သည့်အမိန့်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၇၆/၂၀၀၈ (ဒုတိယအမှု)ကို ထပ်မံစွဲဆိုခွင့်မရှိတော့ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ အရ ပိတ်ပင်ကြောင်း၊ ထိုဥပဒေသဘောကို အဗ္ဗဒူရာဟင်ပါ ၂ နှင့် ကေမဒါးဆဟင်ပါ ၂ အမှု (၁၉၅၈ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး(လွတ်တော်) စာ-၆၁၃) တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ယခုပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၀၃/၂၀၀၉ မှာလည်း ယခင်ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၉၃/၂၀၀၀ ၏ဖြစ်ရပ်များအပေါ် အခြေခံ၍ ထပ်မံတရားစွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဥပဒေအရ ပိတ်ပင်ထားသော စွဲဆိုခွင့်မရှိသောအမှုဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၀၃/၂၀၀၉ အမှု၌ ၂၅-၈-၂၀၁၁ နေ့တွင် မြေအပ်ဝရမ်းအတည်ပြုရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်မှားယွင်းနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ ငွေရှင် ဦးမြင့်တိုးက သော်လည်းကောင်း၊ မြေပွဲစား ဦးအောင်စိုးကသော်လည်းကောင်း၊ တရုတ်ငွေရှင် ဦးစိုးစိုးကသော်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်ကသော်

လည်းကောင်း ဦးမြင့်သန်းမိသားစုအပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်ပတ်သက်
၍ မည်သည့်တရားရုံးတွင်မျှ ပြစ်မှုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်း၊ ဖယ်ရှား
နှင့်ထုတ်ခြင်းတို့ မပြုလုပ်စေရန်အတွက် ထာဝစဉ်တားမြစ်သည့် စာချွန်တော်
အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၁
ဦးမြင့်သန်း ပါ ၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူတို့က မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၂၀၁၁ ခုနှစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၇ တွင် ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်
တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၇ အရ ဒဏ်ငွေကျပ် ၅၀၀ ပေး
ဆောင်စေရန်ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြုခြင်းနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂(၃) အရ အချင်းဖြစ်မြေကို မူလရုံးတရားလိုသို့ လက်ရောက်
ပေးစေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်များအား ပယ်ဖျက်ပေးရန်နှင့် ယင်းမြေကွက်
နှင့်ပတ်သက်သရွေ့ မည်သည့်တရားရုံးကမျှ ပြစ်မှုကြောင်းအရ အရေးယူ
ခြင်းမပြုစေရန်အတွက် တားမြစ်ပေးစေရန် စာချွန်တော်အမိန့်များ တောင်း
ခံခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က စာချွန်တော်အမိန့်တောင်း
ခံသည့်လျှောက်ထားလွှာများကို ကြားနာရာတွင် အမိန့်ချမှတ်သည့်တရားရုံး
က လျှောက်ထားသူတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထား
သည့် အမိန့်အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံစီရင်ပိုင်
ခွင့်အာဏာ သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲ၍ သုံးသပ်ဝေ
ဖန်ခြင်းမပြုပေ။ ထိုရုံးများက ချမှတ်သောအမိန့်သည် မှားယွင်းချွတ်ချော်
နေပါက လျှောက်ထားသူတို့သည် ဥပဒေကခွင့်ပြုသည့်အတိုင်း အထက်
တရားရုံးများသို့ အယူခံဝင်ရန် သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပေ
သည်။ ရန်ဖီးဂျီးပါ ၅ (လျှောက်ထားသူ) နှင့် နယ်ခြားခရိုင်ဝန်။

ကျိုင်းတုံနယ်ခြားခရိုင်၊ ကျိုင်းတုံမြို့(လျှောက်ထားခံရသူ)အမှု^(၁)
ကိုကြည့်ပါ။

ရန်ဖီးဂျီးပါ ၅ (လျှောက်ထားသူ) နှင့် နယ်ခြားခရိုင်ဝန်၊

ကျိုင်းတုံနယ်ခြားခရိုင်၊ ကျိုင်းတုံမြို့(လျှောက်ထားခံရသူ)အမှု ၌ စာချွန်တော်အမိန့်တောင်းခံသည့်လျှောက်ထားလွှာများကို ကြားနာရာတွင် ရာဇဝတ်တရားရုံးများက ချမှတ်ထားသော အမိန့်များ မှန် မမှန်ကိုကြားနာသည့် နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ်က သုံးသပ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိကိုလေ့လာခဲ့ရာ ရာဇဝတ်တရားရုံးများက ချမှတ်ခဲ့ပြီးသော အမိန့်များကို စာချွန်တော်များဖြင့် ကြားနာရာ၌ ပြန်လည်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မတွေ့ရကြောင်း၊ ရာဇဝတ်တရားရုံးများက အာဏာမဲ့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လျှင် တရားနဲ့တို့၏အခွင့်အရေးဆိတ်သုဉ်းသွားခြင်းမရှိစေရန် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သင့်ကောင်း သင့်မည်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဖတ် (ခ) ဦးအောင်သိန်း (လျှောက်ထားသူ) နှင့်

ဦးသာဝင်းနှင့်တစ်ဦး(လျှောက်ထားခံရသူများ)အမှု^(၂) မှာ လျှောက်ထားသူက နိုင်ငံသားလက်မှတ်ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာတွင် ကျမ်းကျိန်ပြီး လိမ်လည်ဖော်ပြခဲ့သည်ဆိုကာ ၎င်းအားလိမ်လည်ထွက်ဆိုမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုနိုင်ရေးအတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ပေးရန် လျှောက်ထားခံရသူက တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားခြင်းအား တားမြစ်ပေးရန် လျှောက်ထားသူက တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုဖြစ်သည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၉၅

(၂) ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၃ (လွတ်တော်)

ထိုအမှုတွင် တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို တရားရုံးက စုံစမ်းမှု ပြုလုပ်ရန် အာဏာရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇၆ (ခ) တွင် ပုဒ်မ ၄၇၆ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် တရားလွှတ်တော်သို့ အချိန်မရွေး အယူခံဝင်ရောက်ပြီး သက်သာခွင့်လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ခြင်း ကို တားမြစ်ပေးရန် လျှောက်ထားသူက တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် တောင်းခံခြင်းကို ပလပ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သည် ပြင်ဆင်မှုရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၃) အရ မူလတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ ချမှတ်ခွင့် ရှိသည့်အမိန့်အတိုင်း ချမှတ်နိုင်သည့်အာဏာရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပေး ရန် လျှောက်ထားတောင်းခံရာတွင် လက်အောက်ခံတရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိသည့်ကိစ္စကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအား စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မည် မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူတို့အနေဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ် တော်၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်ပါက ဥပဒေကခွင့်ပြုသည့်အတိုင်း ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားနိုင်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူတို့၏ ရှေ့နေအား ကြားနာပြီးနောက် လျှောက်ထားခံရသူများထံ အကြောင်းပြရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးရန်

၂၀၁၁

မပေါ်ပေါက်သဖြင့် လျှောက်ထားသူတို့၏ ထာဝစဉ်တားမြစ်သည့် စာချွန်

ဦးမြင့်သန်း ပါ ၅

တော်အမိန့် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာကို ပယ်သည်။

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂